

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **H.G.**

skazanego z art. 209 § 1 i 1a k.k.

w dniu 7 października 2024 r.,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 8 lutego 2024 r., sygn. akt VI Ka 607/23

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie

z dnia 24 stycznia 2023 r., sygn. akt III K 151/22,

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. zasądzić na rzecz adw. P. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % Vat, tytułem za sporządzenie i wniesienie kasacji;

3. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.

WB.

UZASADNIENIE

H.G. oskarżony został o to, że w okresie od dnia 11 sierpnia 2020 r. do 15 marca 2021 r. w W. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz A.G. określonego co do wysokości postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 lipca 2020 r. wydanym w sprawie sygnatura akt VI Acz 425/20, przy czym łączna wysokość powstałych w skutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, co naraziło osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, tj. o czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Pragi Południe w Warszawie III Wydział Karny wyrokiem z dnia 24 stycznia 2023 r., sygn. akt III K 151/22:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego H.G. warunkowo umorzył na okres próby 1 roku;
2. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T.W. kwotę 1008 zł brutto w tym 23% VAT z tytułu obrony z urzędu;
3. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłat oraz pozostałych kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrokiem z dnia 8 lutego 2024 r., sygn. akt VI Ka 607/23, Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie kasację wniósł obrońca skazanego.

Zaskarżonemu wyrokowi, na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. i art. 526 § 1 k.p.k. zarzucił naruszenie prawa procesowego skutkujące bezwzględną podstawą uchylenia orzeczenia, tj. naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a także art. 41 k.p.k. poprzez wydanie wyroku przez Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie w składzie delegowanej do orzekania w tym Sądzie sędziego Sądu Rejonowego M. N., a ze względu na kwestionowaną w orzecznictwie dopuszczalność delegowania sędziów przez Ministra Sprawiedliwości (zwłaszcza do sądu karnego), Sąd odwoławczy nie spełniał przez to warunku niezależności oraz bezstronności, a przez to był nienależycie obsadzony, co skutkuje bezwzględną przyczyną odwoławczą, o której jest mowa w art. 439 § 1 pkt.2 k.p.k.

Podnosząc sformułowany wyżej zarzut, na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k. obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej Warszawa - Praga w Warszawie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona przez obrońcę kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, co uzasadniało jej oddalenie w trybie opisanym w przepisie art. 535 § 3 k.p.k.

W niniejszej sprawie nie doszło bowiem do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Sam fakt orzekania w sprawie sędziego delegowanego przez organ władzy wykonawczej, tj. Ministra Sprawiedliwości, nie stanowi w każdym przypadku nienależytej obsady sądu. Należy spostrzec, że uzasadnienie kasacji obrońcy skazanego H.G. sprowadza się w zasadzie wyłącznie do szerokiego cytowania orzecznictwa polskiego oraz unijnego w zakresie relacji pomiędzy niezależnością sądów, a prawem człowieka do rzetelnego procesu, a także przytoczenia *in extenso* wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 listopada 2021 r. w sprawach połączonych od C-748/19 do C-754/19 dotyczącego zgodności kompetencji ministra sprawiedliwości do delegowania sędziego z zasadą skutecznej ochrony sądowej w rozumieniu art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej. Kasacja porusza zatem wyłącznie kwestię systemowej nieprawidłowości ukształtowania delegacji sędziego przez organ władzy wykonawczej, mając tym samym charakter abstrakcyjny.

Skarżący nie podjął natomiast jakiegokolwiek próby wykazania, że *in concreto* delegowany w sprawie sędzia nie spełnił chociażby minimum standardu niezależności lub niezawisłości. Tymczasem, zdaniem Sądu Najwyższego, nie można przyjąć - *a priori*, że każdy sędzia delegowany za jego zgodą przez Ministra Sprawiedliwości nie spełnia wymogu niezawisłości i bezstronności, oraz że w każdym przypadku – bez względu na okoliczności – występuje wówczas bezwzględna przyczyna odwoławcza. Faktem jest, że naruszenie prawa do

niezawisłego i bezstronnego sądu może być związane z faktem delegacji sędziego za jego zgodą przez Ministra Sprawiedliwości. Musi ono jednak wynikać nie tylko z samego faktu delegacji, ale również z okoliczności z nią związanych albo równocześnie występujących, wykazujących brak bezstronności albo podważających ją w sposób obiektywny. Oznacza to, że kasator zobowiązany był do wykazania, że doszło w konkretnym przypadku do przełamania domniemania bezstronności i niezawisłości. Chodzi zatem o szczególne okoliczności uzasadniające w konkretnym przypadku odnoszonym do danego sędziego przypuszczenie, że gwarancje niezawisłości zostały w istotny sposób osłabione, a tym bardziej utracone (zob. szerzej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2022 r., IV KK 164/22).

Z uwagi na to, że obrońca powyższego obowiązku nie dopełnił, należało stwierdzić, że w sprawie nie zaistniała przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia, oddalając kasację w formule kwalifikowanej.

Rozstrzygnięto także o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego, w tym o opłacie na rzecz obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

WB.

[ms]